

סכומי הלכות בד"נ" הוצאת זרע

1. מותר לבעל לתת משכבת זרעו, לאחר שהאשה כבר עברה מצידה על הבדיקות, כדי שהרופא יעמוד על המבחן אם סיבת אי ההילדה היא בגרמתו. זהו הגירסא המפריע וע"ז ידע לתת תרופות מתאימות. אולם יש לבצע בדיקה כזו לפני השלבים הבאים:
2. הדרך הקלה ביותר מבחינה הלכתית - להוציא זרע הבעל מרחם אשתו מיד לאחר קיום היחסים.
3. אם הדבר לא יכול להתבצע מפני שיש תערובת של נוזלים אחרים או עקב ההשפעה הפסיכולוגית, כשהיחסים צריכים להתבצע סמוך לחדרו של הרופא, אזי יש להתיר דש מבפנים וזורה מבחוץ לתוך כלי.
4. אם גם זו דרך קשה, יש לבצע ע"י לבישת כיס על האיבר ודרך תשמיש.
5. אם גם זה קשה, מותר לשים מין צלוחית של זכוכית ברחם האשה והבעל יכניס לשם אברו ויוציא זרעו לשם.
6. אם גם זה קשה, מותר להוציא אפילו בידים.
7. עדיף שהרופא יוציא ע"י מכשיר מהאיבר, אבל אם אי-אפשר, מותר גם לבעל בעצמו.
8. יש להתיר גם הוצאת זרע מהאשך בעצמו, ואם אפשר עדיף מאשך שמאל.
9. יש להתיר גם פתיחת סתימה המתגלה בשבילי הזרע.
10. אין להדר להחזיר זרע הנשאר מהבדיקה לרחם האשה יאדרבה, יש למנוע זאת.
11. אי אפשר לקבוע זמן מוגבל כמה ישהה הבעל עד שיותר לעשות את הבדיקה, אלא הכל תלוי לפי התנאים הנסיבות ואהרי שהבדיקות הדרושות בוצעו קודם באשה ונמצא שמצידה אין הפרעה.

(שאלות ותשובות צ"ץ אליעזר)

חלק ט"ו . סימן נ"א סוף שער א"א